

בס"ד. טבלת-סיכום לקו"ש חלק י"ח, בלק א' – מעלתן של ישראל

רש"י	קושיות ודיוקים	נקודת הביאור: בלעם אומר שאינו יכול לקיים את ה"ארה ליי" לא משום חסרונו, אלא משום מעלתן של ישראל שראויים הם לברכה
כי לא נחש ביעקב	מהו הקשר בין תחלת הכתוב וסופו?	ופרש"י כי ראויים הם לברכה שאין בהם מנחשים וקוסמים. ואף שבלעם הוא קוסם, אי"ז הסיבה שאין לו היכולת לקוב את ישראל. (ולפי"ז מובן המשך הכתוב).
עוד עתיד להיות עת כעת הזאת אשר תגלה חבתן לעין כל		פְּעַת – כ' קמוצה – פירושו עת ידוע, זמן שהי' חיבתן של ישראל ידוע לכל, שזהו הזמן דמ"ת, ועוד יבוא זמן כזה שתגלה חיבתן
שהן יושבין לפניו ולמדים תורה מפיו	מהו פשר האריכות בזה? ומה נוגע פרטים אלו?	כמו שבזמן דמ"ת למדו תורה מפיו של הקב"ה, בהזמן דלעתיד יתגלה חיבתן עי"ז שילמדו תורה מהקב"ה
יושבין		בקביעות, אף שבמ"ת אמרו "דבר אתה עמנו ונשמעה" ונפסק, לעתיד יהי' זה בקביעות ולא יפסק, שזה מראה (עוד יותר) חיבתן של ישראל
ומחיצתן לפנים ממלאכי השרת, והם ישאלו להם מה פעל אל	מה נוגע פרטים אלו? ולמה מוסיף (מלאכי) השרת?	חיבה צ"ל ניכרת (ע"י דמיון למישהו), והיות שמדברים על לימוד תורה (שאינן לזה שייכות לאוה"ע) או' שגם המלאכים – לא רק אלו שיורדים למטה לקיים שליחות מסויימת, אלא גם אלו שמשרתים למעלה – יכירו גדלותן של ישראל והם ישאלו מה פעל אל
וזהו שנאמר והיו עיניך רואות את מוריך	מה הפי' בזה, הרי אין ענינו של רש"י לפרש פסוקי נ"ך?	אף שבמ"ת אמרו "דבר אתה עמנו ונשמעה" והי' לזמן קצר, זה ימשך לעתיד, שקורא הקב"ה "מוריך" שלומדים ממנו, ובאופן של ראי'.
דבר אחר, יאמר ליעקב אינו לשון עתיד, אלא לשון הווה, אינן צריכין למנחש וקוסם	מהו הקושי בכ"א מהפירושים שלכן הוצרך להביא ב' פירושים?	יש קושי בפי' הא' שסו"ס הרי כל החיבה הזו יתגלה רק לעתיד, והמעלה שהפי' הב' הוא שמדובר על חיבה בהווה. (וראה לקמן הקושי בפי' הב' שלכן נקט פי' הראשון תחלה).
. . ומה גזרותיו במרום . . נאמר להם על פי נביאיהם מה היא גזרת המקום, או אורים ותומים . .	למה או' מה גזרותיו במרום, וגם בהמשך לזה אינו אומר מה פעל אל?	ואפ"ל שהמעלה בפי' הב' הוא שגם כשיש כעס אפשר להסיר לפי שיודעים גזירותיו ויכולים לעשות תשובה. (ולפי"ז מובן למה אינו אומר מה פעל אל, לפי שזה הי' רק גזירה במרום שנתבטלה ולא פעל שום דבר).
ואונקלוס לא תרגם כן	מה כוונתו, והרי יש ריבוי פעמים שפי' אונקלוס דלא כרש"י?	פה מפרש רש"י דלא כפשוטו שהפ' מדבר במעלתן של ישראל, אבל מזכיר תרגום אונקלוס (אף דפליג עלי') לפי שהוא מפרש כפשוטו, שזה דרכו של רש"י בד"כ.
	למה מביא פי' הראשון תחלה?	לפי' הב' קשה שלא רואים פה מעלתן של ישראל יותר ממה שכבר נאמר "ראויין הן לברכה" (או שזה שיודעין שעת כעסו הוא מעלה פחותה לפי שסו"ס יש כעס), והפירוש שמגדיל לספר במעלתו של ישראל נקט בפי' הראשון תחלה.